

341.24

СВЕСКА БР. 15

члв. д. сл/623/15

1933 ГОДИНА

МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЗАКОН

О

СПОРАЗУМУ О СТАЖИЈЕРИМА

ЗАКЉУЧЕНОМ И ПОТПИСАНОМ У ПАРИЗУ, 29 ЈУЛА 1932 ГОДИНЕ,

ИЗМЕЂУ

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ и РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ

ИЗДАЊЕ МИНИСТАРСТВА ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА

МИ
АЛЕКСАНДАР I

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА СУ:

НАРОДНА СКУПШТИНА КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ,

САЗВАНА УКАЗОМ ОД 19 ОКТОБРА 1932 ГОДИНЕ У РЕДОВАН САЗИВ ЗА 20 ОКТОБАР 1932 ГОДИНЕ, НА СВОМЕ LV РЕДОВНОМ САСТАНКУ, ОДРЖАНОМ 26 ЈУЛА 1933 ГОДИНЕ У БЕОГРАДУ, И

СЕНАТ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ,

САЗВАН УКАЗОМ ОД 19 ОКТОБРА 1932 ГОДИНЕ У РЕДОВАН САЗИВ ЗА 20 ОКТОБАР 1932 ГОДИНЕ, НА СВОМЕ ХI РЕДОВНОМ САСТАНКУ, ОДРЖАНОМ 29 ЈУЛА 1933 ГОДИНЕ У БЕОГРАДУ, РЕШИЛИ И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПРОГЛАШУЈЕМО:

ЗАКОН

О

СПОРАЗУМУ О СТАЖИЈЕРИМА

ЗАКЉУЧЕНОМ И ПОТПИСАНОМ У ПАРИЗУ, 29 ЈУЛА 1932 ГОДИНЕ,

ИЗМЕЂУ

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ и РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ

који гласи:

§ 1.

Одобрава се и добија законску силу Споразум о стажијерима, закључен и потписан у Паризу 29 јула 1932 године, између Краљевине Југославије и Републике Француске, чији текст у оригиналу и преводу,

гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И НАДЛЕЖНИХ ВЛАСТИ ФРАНЦУСКЕ РЕПУБЛИКЕ У ЦИЉУ ДА СЕ ОЛАКША ПРИМАЊЕ СТАЖИЈЕРА У ОБЕМА ЗЕМЉАМА

У циљу да се помогне професионално образовање југословенских и француских стаживера, потписани претставници Социјалне политике Краљевине Југославије и француског Министарства рада закључили су, под резервом одобрења њихових респективних Влада, следећи споразум:

Члан 1.

Овај споразум примењује се на „стаживере“ то јест на држављане једне од обеју земаља који одлазе у ону другу земљу за ограничен период времена, да се тамо усаврше у трговачкој или професионалној пракси те земље, закључујући при том запослење у одговарајућем индустријском или трговачком предузећу.

Стаживерима ће бити допуштено да се уопште под условима утврђеним у следећим члановима, при чему се неће моћи узимати у обзир стање радне пијаци дотичне професије.

Члан 2.

Стаживери могу бити мушкарци или женске. У начелу, они не треба да су стари преко тридесет година.

Члан 3.

Допуштење се даје у начелу за годину дана. Изузетно, оно ће се моћи продужити за шест месеци.

Члан 4.

Број допуштења која ће се дати стаживерима сваке од обеју Држава на основу овог споразума не може прећи 150 годишње.

ARRANGEMENT

ENTRE LE ROYAUME DE YOUGOSLAVIE ET LES AUTORITÉS COMPÉTENTES DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE DANS LE BUT DE FACILITER L'ADMISSION DES STAGIAIRES DANS LES DEUX PAYS

En vue de favoriser la formation de stagiaires yougoslaves et français au point de vue professionnel, les représentants soussignés de la Prévoyance Sociale du Royaume de Yougoslavie et du Ministère du Travail de France, ont, sous réserve de l'approbation de leurs Gouvernements respectifs, conclu l'arrangement suivant:

Article 1er

Le présent arrangement s'applique aux „stagiaires“ c'est-à-dire aux ressortissants de l'un des deux pays qui se rendent dans l'autre pays pour une période délimitée, afin de s'y perfectionner dans les usages commerciaux ou professionnels de ce pays tout en y occupant un emploi dans un établissement industriel ou commercial.

Les stagiaires seront autorisés à occuper un emploi dans les conditions fixées par les articles ci-après sans que la situation du marché du travail dans la profession dont il s'agit puisse être prise en considération.

Article 2.

Les stagiaires peuvent être de l'un ou de l'autre sexe. En principe, ils doivent ne pas avoir dépassé l'âge de trente ans.

Article 3.

L'autorisation est donnée en principe pour une année. Elle pourra exceptionnellement être prolongée pour six mois.

Article 4.

Le nombre des autorisations qui seront accordées aux stagiaires de chacun des deux Etats, en vertu du présent arrangement, ne devra pas dépasser 150 par an.

Ово ограничење биће независно од броја стаживера сваке од обеју Држава који већ бораве на територији оне друге Државе на основу овог споразума. Оно ће се примењивати, па ма колико било трајање за које допуштења издата у току једне године буду била одобрена и за које време буду била искоришћена.

Ако овај контингент од 150 допуштења не би био достигнут у току једне године од стране стаживера једне од обеју Држава, она не може смањити број допуштења издатих стаживерима оне друге Државе, ни пренети у идућу годину неискоришћени остатак тог контингента.

Тај максимум од 150 важи до 31 децембра 1932, а за сваку идућу годину од 1 јануара до 31 децембра.

Међутим, исти ће се накнадно моћи мењати на основу споразума до ког би дошло на предлог једне од обеју Држава најкасније до 1 децембра за наредну годину.

Члан 5.

Надлежне власти моћи ће дозвољавати пријем стаживера само онда ако се послодавци који их упосле обвезу према овим властима, да ће ове стаживере чим буду обављали нормалне послове награђивати, тамо где постоје колективне конвенције по тарифи утврђеној овим конвенцијама, а тамо где ових конвенција нема, по нормалној и уобичајеној висини награде у дотичној професији и дотичном крају. У осталим случајевима, послодавци ће морати да се обвезу да ће им давати награду која одговара вредности њихових услуга.

Члан 6.

Стаживери који буду желели да се користе одредбама овог споразума, мораће свој захтев упутити власти којој је, у њиховој Држави, стављено у дужност да централише молбе стаживера за њихову професију. Они ће морати дати у својој молби све потребне податке и нарочито назначити индустријско или трговачко предузеће у коме имају бити запослени. Овој власти припада право испитивања да ли има места достављању поменуте молбе одговарајућој власти оне друге Државе, водећи рачуна о годишњем контингенту на који она има права и о распореду тог контингента који она буде сама утврдила између разних професија и да је, према случају, достави надлежним властима оне друге Државе.

Cette limite sera indépendante du nombre des stagiaires de chacun des deux Etats résidant déjà sur le territoire de l'autre Etat en vertu du présent arrangement. Elle s'appliquera quelle que soit la durée pour laquelle les autorisations délivrées au cours d'une année auront été accordées et pendant laquelle elles auront été utilisées.

Si ce contingent de 150 autorisations n'était pas atteint au cours d'une année par les stagiaires de l'un des deux Etats, celui-ci ne pourrait pas réduire le nombre des autorisations données aux stagiaires de l'autre Etat, ni reporter sur l'année suivante le reliquat inutilisé de ce contingent

Ce maximum de 150 joue jusqu'au 31 Décembre 1932 et pour chacune des années suivantes du 1er Janvier au 31 Décembre.

Il pourra toutefois être modifié ultérieurement en vertu d'un accord qui devra intervenir sur la proposition de l'un des deux Etats le 1er Décembre au plus tard pour l'année suivante.

Article 5.

Les stagiaires ne pourront être admis par les autorités compétentes que si les employeurs qui les occuperont s'engagent, envers ces autorités, dès que ces stagiaires rendront des services normaux, à les rémunérer là où il existe des conventions collectives d'après le tarif fixé par ces conventions, là où il n'en existe point, d'après les taux normaux et courants de la profession et de la région. Dans les autres cas, les employeurs devront s'engager à leur donner une rémunération correspondant à la valeur de leurs services.

Article 6.

Les stagiaires qui désireront bénéficier des dispositions du présent arrangement, devront en faire la demande à l'autorité chargée, dans leur Etat, de centraliser les demandes des stagiaires pour leur profession. Ils devront donner, dans leur demande, toutes les indications nécessaires et faire connaître notamment l'établissement industriel ou commercial dans lequel ils doivent être employés. Il appartiendra à ladite autorité d'examiner s'il y a lieu de transmettre ladite demande à l'autorité correspondante de l'autre Etat, en tenant compte du contingent annuel auquel elle a droit et de la répartition de ce contingent qu'elle aura arrêtée elle-même entre les diverses professions et de la transmettre, le cas échéant, aux autorités compétentes de l'autre Etat.

Надлежне власти обеју Држава учиниће све што могу да обезбеде упућивање молби у најкраћем року.

Члан 7.

Надлежне власти постараће се свима силама да би се одлуке административних власти о уласку и боравку стажијера хитно доносиле. Оне ће се, тако исто, трудити да најбрже изравнају тешкоће које би се могле појавити односно уласка или боравка стажијера.

Члан 8.

Свака од обеју Влада доставиће до знања оној другој Влади, у првом месецу по ступању на снагу овог споразума, власт или власти којима буде ставила у дужност централисање молби држављана своје државе и поступање по молбама држављана оне друге Државе.

Члан 9.

Овај споразум остаје на снази до 31 децембра 1932. После тога, он ће се прећутно продуживати и то сваки пут опет на годину дана, сем ако не буде отказан од једне од обеју страна пре 1 октобра за крај дотичне године.

Међутим, у случају отказа, допуштења дата на основу овог споразума остаће на снази за оно време за које буду била дата.

Рађено у Паризу, у два примерка 29 јула 1932.

(М. П.) М. Спалајковић с. р.

(М. П.) Ерио с. р.

Les autorités compétentes des deux Etats feront tout leur possible pour assurer l'instruction des demandes dans le plus court délai.

Article 7.

Les autorités compétentes feront tous leurs efforts pour que les décisions des autorités administratives concernant l'entrée et le séjour des stagiaires admis interviennent d'urgence. Elles s'efforceront également d'aplanir avec la plus grande rapidité les difficultés qui pourraient surgir à propos de l'entrée ou du séjour des stagiaires.

Article 8.

Chacun des deux Gouvernements fera connaître à l'autre Gouvernement, dans le mois qui suivra la mise en vigueur du présent arrangement, la ou les autorités qu'il aura chargées de centraliser les demandes des ressortissants de son Etat et de donner suite aux demandes des ressortissants de l'autre Etat.

Article 9.

Le présent arrangement reste en vigueur jusqu'au 31 Décembre 1932. Il sera prorogé ensuite par tacite reconduction et chaque fois pour une nouvelle année à moins qu'il ne soit dénoncé par une des deux Parties avant le 1er octobre pour la fin de l'année.

Toutefois, en cas de dénonciation, les autorisations accordées en vertu du présent arrangement resteront valables pour la durée pour laquelle elles ont été accordées.

Fait à Paris, en double exemplaire, le 29 Juillet 1932.

(L. S.) M. Spalaïkovitch m. p.

(L. S.) Herriot m. p.

§ 2

Овај Закон ступа у живот кад га Краљ потпише и кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Препоручујемо Нашем Министру правде да овај Закон обнародује, свима Нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

28 октобра 1933 године
у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар социјалне политике
и народног здравља,
И. Пуцељ с. р.

Министар иностраних послова,
Б. Д. Јевтић с. р.

Видео и ставно државни печат,
Чувар државног печата,
Министар правде,
Б. Максимовић с. р.

М. П.

Претседник Министарског савета,
Др. М. Сршкић с. р.
Министар без портфеља,
Др. А. Крамер с. р.
Министар социјалне политике
и народног здравља,
И. Пуцељ с. р.
Министар без портфеља,
Др. Х. Карамехмедовић с. р.
Министар без портфеља,
Др. Драг С. Којић с. р.
Министар трговине и индустрије,
Др. Ил. Шуменковић с. р.
Министар правде,
Б. Максимовић с. р.
Министар без портфеља,
Др. Анђелиновић с. р.
Министар саобраћаја,
Лаз. Радивојевић с. р.
Министар војске и морнарице,
армиски генерал,
Драг. Ж. Стојановић с. р.
Министар шума и рудника,
П. Матица с. р.
Министар финансија,
Др. Мил. Борђевић с. р.
Министар грађевина,
Др. Сркуљ с. р.
Министар иностраних послова,
Б. Д. Јевтић с. р.
Министар унутрашњих послова,
Жив. А. Лазић с. р.
Министар просвете,
Р. Станковић с. р.
Министар физичког васпитања народа,
Др. Ј. Ханжек с. р.
Министар пољопривреде,
Др. Јб. Томашић с. р.

(Овај Закон објављен је у бр. 259—LXXV „Службених новина” од 11 новембра 1933 г.).
(Cette loi a été publiée dans le «Journal officiel» № 259—LXXV du 11 novembre 1933).